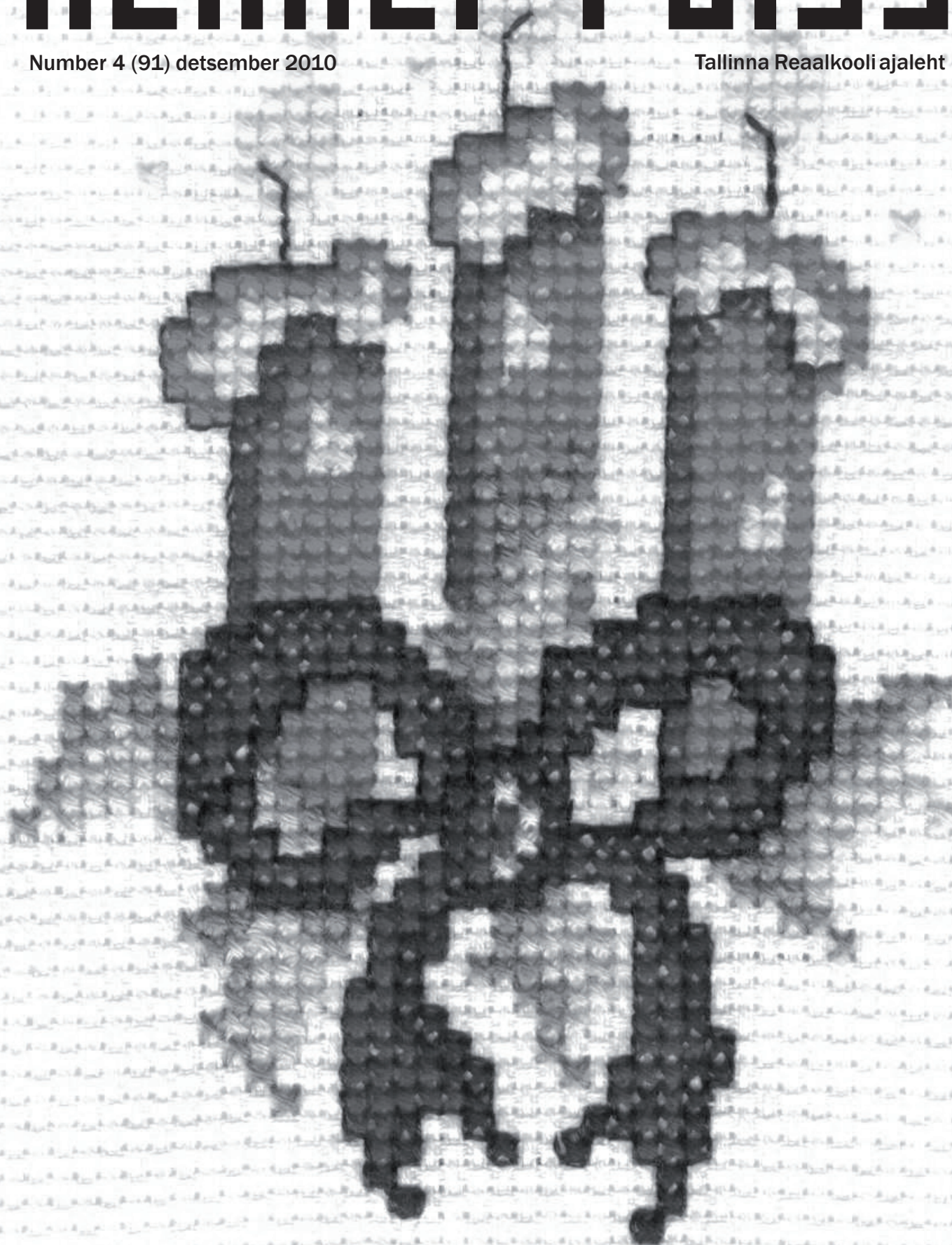

REALI POISS

Number 4 (91) detsember 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Tervist, kallid lugejad!

Kas jõulud on rahulik aeg? Minul, ning ma tean, et ka paljudel teistel, on jõulude ajal just käed-jalad tööd täis ning puhkamiseks aega pea polegi. Kuid asjad vajavad ajamist ning toimetused tegemist, mõni tegevus tuleb juurde, mõni aga ammendab end jäädavalt.

Minu jaoks sai selle lehega ammendatud Reaali Poisi peatoimetaja roll. See aeg on olnud vägagi kogemusterohke ning õpetlik. Kuid on aeg edasi liikuda ning uusi asju proovida – kuni selleks võimalus on. Eks ole ju noorus parim aeg elus uute asjade katsetamiseks ning eksperimenteerimiseks. Mina isiklikult soovitsin teilgi sellest soovitusel kinni võtta ning midagi uut proovida - näiteks ajakirjanduse valdkonnas!? Kui Sina ei ole Reaali Poisi valmimisele veel oma panust andnud, siis tee seda kindlasti, sest see leht, mida Sa hetkel käes hoiad, on ikkagi puhtalt õpilaste poolt tehtud. See võimalus on alati olemas – võta aga see vastu ning ma luban, et see kogemus on seda väärt. Kaotada ei ole ju midagi, võita aga palju.

Selle kuu numbris viimeid teid aga kurssi rohkem filmimaailmaga. Põgenemisvõimalus reaalsusest on olemas!

Rahulikku meelt,
Kuldar

Tallinna Reaalkooli kodukorra punkt number 5: Õppetöö ajal koolimajast ei väljuta.

Kert Pütsepp
12.a

Meie koolielu oli täiesti mõistlik. Muusa nõusolekul käis söögivahetunnis aeg-ajalt väljas käputäis gümnasiste. Vahet pole, kus nad käisid – Solarises või Polarises – järelikult oli neil selle jaoks mingisugune vajadus. Esimesest detsembrist alates on Tallinna Reaalkooli õpilasel õppepäeva jooksul koolist väljumine rangelt keelatud. Loomulikult lubatakse hädavajalikul põhjusel uksest välja, aga arvatavasti ei tahtnud keegi, et see kõik täpselt nii juhtuks.

Enne detsembrit võis meil olla miniatuurseid probleeme, kuid kõik oli mõistuspärane. Mõni hoolimatu ei vahtanud väljas käimiseks jalanõusid, mõni abiturient käis Haridusameti akna all suitsetamas, mõni ekstremist ületas Otsa-Estonia risti diagonaalis või punasega. Need on minu arust hoopis teised probleemid ja väärtushinnanguid tehtud otsus ei muuda. Kodukorra järgi kannavad reaalikad vahetusjalatseid ja hooletu puhtuse ning korra eest kooliruumides, ei hiline tundidesse ja ei tarvita alkoholi ega narkootilisi aineid, ei suitseta. Probleeme on olnud just eelnevate punktide

järgimisega. Reaalkooli kodukorra punkt number 5 täitmine oli loomulik kuni detsembrini.

Omaaegne REKi koosseis oli reeglina nr 5 päri. Arvan, et tegelikult oleme meie ka: õppetöö ajal koolist väljumine mõistlik pole. Koolis, kus esmased prioriteedid on õppimine ja traditsioonid, on loomulik õppimist toetav stabiilne ja mõnus keskkond. Poole-tunnine söögivahetund on puhkuse ja energia kogumise aeg. Niisiis õppetöö ajal väljumise vastu pole keegi eksinud – ka kodukorra järgi on vahetund puhkuseks ja õppetööd siis ei toimu.

REKi presidendina mõistan nii õpilaste kui ka kooli juhtkonna suhtumist väljas käimisesse. 1. detsembril toimus kooli juhtkonna ja õpilaste vahel avalik arutelu klassis 205. Õpilased tulid esitama argumente, mis selgitaks väljas käimise õigust, vajadust ja reeglitepärasust. REKi esindus tahtis otsida lahendust, mis rahuldaks nii õpetajaid kui ka õpilasi. Kooli juhtkond tuli ettevalmistatult selgitama, miks ka edaspidi väljaskäimine keelatud saab. Väärmõistmiste vältimiseks muudetakse kõikide osapoolte heaks-

kiidul natukene punkti nr 5: "õppetöö" asendub "õppepäevaga". Olen rõõmus, et meie direktor väljendas oma missiooni-na Reaali õpilaste heaolu koolis ning meile pakuti lahenduseks muutusi. Muutusi, mis kaotaks vajaduse koolipäeva jooksul koolist väljuda. Nii algatas REK gümnasiumiõpilaste seas küsitluse meie söökla ja puhveti kohta. Kui suudame õpilaste mõistlikud soovid täita, on lõpuks kõik õnnelikud. REK proovib tagada gümnasistide heaolu ning seetõttu pöördume PEKi poole: 3. vahetunni esimesed 10 minutit ei tohiks söögivahetunnipidajad puhvetis käia. See lahendaks paljude gümnasiumiõpilaste probleemid järjekorra ja tühjaks saava kõhu suhtes.

REK ei lõpeta enne kui gümnasist on rahul. Selleks peavad aga kõik olema mõistlikud ja mõistvad. Täisealiste abiturientide kinnihoidmine jääb küll endiselt mõnede arvates õiguste rikku-miseks, kuid hädavajalikel põhjustel ja vabadel tundidel saab uksest ikka välja. Ärgem olgem nõrdinud ja pettunud, vaid optimistlikud ja tegusad. Kas käsitleme tõsisest probleemist või hoopis pseudomure?

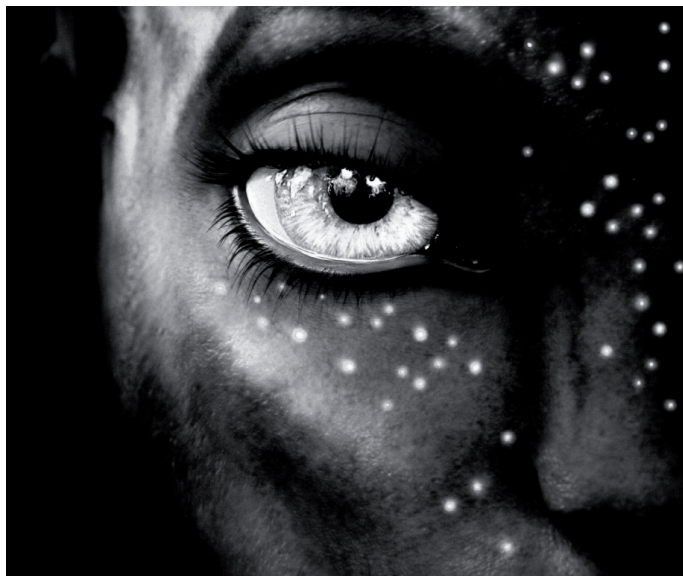
Filmide mõju tänapäeva noortele

Annagrete Braun
7.a

Enamik inimesi on pannud tähele käitumise või kõnepruugi muutumist ning seda, et see on mõjutada saanud mõne inimese arvamusel või filmist. Paljud on avaldanud arvamust, et tänapäeva noored on ebakindlad või et selle põlvkonna lapsed on kergesti mõjutatavad. Üks tegur selles on kindlasti film.

Filmiga luuakse meile mingisugune pilt, kuidas asjad olema peavad ning film mõjutab ka meie arvamust. Me näeme tihti televisioonis ning kinodes linateoseid, millel ei ole mõtet taga, vaid on mingisugune sündmus, kus on halba käitumist ning ebasobivat kõnepruuki. Tihtipeale on selliste filmide mõju just nooremale eale, sest ei osata kaitsta ennast ega tihti isegi eristada kvaliteetset ja ebakvaliteetset filmitükki.

Paljud noored haagivad endale külge filmidest käitumismustreid. Hulk noori on muutunud selle tõttu vägivaldemaks ning agressiivsemaks, sellist reaktsiooni võivad põhjustada märuli- ja ulmefilmid. Näiteks tapmise ja tulistamisega seot

Avatari mõte ei olnud panna inimesi reaalsest elust põgenema.

tud film on „Visa hing”, kuid on ka selliseid ulmefilme nagu näiteks „Matrix”, mis võib panna noori käituma sõjakalt ent kui mõista selle filmi tähendust siis võib see avardada maailmapilti. Väga kasulik oleks aga seesuguste kinotükide asemel vaadata dokumentaalfilme või selliseid filme, millega saaks väärtustada ja mõista elu sügavust.

Samas on ka ekraaniteoseid, mis võivad parandada käitumist ja arendada mõistust. Seepärast ongi väikestele lastele hea näidata lõbusaid filme, mitte vägivaldseid, sest muidu salvestab selle väike laps enda mälusse ning on suurem kalduvus vägivaldsusele. Positiivset mõju avaldavad mudilastele kindlasti siirad paljudele tuntud animafilmid, näiteks tore loomade seiklus „Jääaeg”

, Eesti ehtne joonisfilm „Lotte” või lõbus seiklusfilm „Autod”.

On olnud ka juhuseid, et mõni nooruk on mõnda filmi läinud niivõrd „sisse”, näiteks „Avatar”, et on teinud selle pärast meeletuid asju, sest ei oska enam lihtsalt elada reaalses maailmas. „Avatari” mõte ei olnud panna inimesi reaalsest elust põgenema, vaid anda mõista, et maailm, kus me elame ja millisena end tunneme, on meie enda kätes. Samasugune „hullus” tuli noortel peale, kui linastati „Videviku” saaga. Praeguseks on suurem torm üle läinud, kuid iga järgmise osa esilinastusega tõuseb sumin jälle õhku. Pole mingi ime leida tänapäeval mõne nooruki tuba täis kleebitud „Videviku” postreid. Samas on aga tore see, et noorel on oma huvid ja elav kujutlusvõime, vas-

tupidiselt neile, kes nii sama aeglevad kaubanduskeskustes või linna peal. Fantaasiafilmidest, näiteks „Reis maakera südamesse”, saavad paljud vaheldust igapäevale ning võivad õppida mõne uue kogemuse ekraaniteosest.

Filmide mõju tänapäeva noortele mõjutab ja suurendab ka palju sõprade ja tuttavate arvamusi. Kuid tegelikult ei peakski see nii olema, sest seda huvitavam ja omanäolisem inimene on, mida vähem ta hoolib teiste arvamusel. Samas ei ole teiste seisukoha kuulamine alati halb, sest see võib aidata sul edasi liikuda ja olla mitmekesisem. Oluline ongi mitte omaks võtta teiste arusaam, vaid kujundada enda arvamus ning lisada sellele veel teiste mõtteid.

Filme poleks hea vaadata iga päev ning sellele ei tuleks liigselt keskenduda. Filmidega peaks olema ettevaatlik, sest nendest on kerge sattuda sõltuvusse. Selle asemel, et lasta kellegi teosel tungida sinu fantaasiamaailma, oleks palju põnevam arendada enda oma ise ja lugeda raamatuid. Tuleks elada reaalses maailmas, suhelda inimestega, arendada iseennast ning kujundada oma arvamus ja isiksus.

Väljavõtteid Reaali arengukavast 2011–2013

Märt Belkin
10.c

Visioon aastani 2031

Tunnustatud õpetajate kõrval annavad tunde ka kõrge kvalifikatsiooniga rahvusvaheliselt tuntud teadlased.

Koolil on spordisaal, ujula, spordiväljak, I ja II kooliastme õppehoone, tehnoloogiakeskus (laborid, õppeköök, töökojad), õuesõppeklass.

On olemas mobiilne jalgrattaklass.

Uue kooli õppekava arenduse eeldused ja alused Reaalainete õppetool

1. Sihtnäitaja: (31.12.2010): Astronoomiaõpe 7. klassesidele

Möödik: Astronoomia lahtistel võistlustel ja lõppvooruses jõuab selle lennu õpilastest vähemalt 3 esimese 10 õpilase hulka.

2. Oodatav tulemus ehk sihtnäitaja (31.12.2013): Gümnaasiumis toimub füüsikaõpetus diferentseeritult kahes raskusastmes. Füüsikast enamhuvitatud õpilased on koondatud ühte õppegruppi. Välja on töötatud vastav ainekava.

Väärtuskasvatuse alusprintsipiibid ja õpetajate ühiskokkulepped Kasvatatus. Ühiskokkulepped

1. Õpetajate toa kord – igaüks koristab enda järel.
2. Viisakusreeglid – ei saa nõuda lastelt seda, mida me ise ei täida.
3. Kui õpetaja ei suuda õpilasi tunni lõpus panna oma prahti koristama, siis peab ta seda ise tegema, et kolleegile jääks puhas klassiruum.
4. Riietus – kui nõuame lastelt, siis peaksime nõudma ka endalt igapäevaselt korrektset ja pidupäevadel pidulikku riietust.

Humanitaarainete õppetool

Oodatav tulemus ehk sihtnäitaja (31.12.2013): On rakendunud gümnaasiumi eesti keele ja kirjan-duse valikainete süsteem:

- religiooniõpetuse valikkursus
- meediaõpetus
- Euroopa ajalugu ainekursus
- filosoofia ja psühholoogia valikkursuste ainekavad on viidud vastavusse uue õppekava võimalustega.
- algklasside meediaõpetuses kasutatakse Reaali Poisi võimalusi

IT-valdkond

1. Oodatav tulemus ehk sihtnäitaja (31.12.2013): III kooliastmes ja gümnaasiumis rakendatakse liik-lusõpetust (valikainena).

2. Oodatav tulemus ehk sihtnäitaja (31.12.2013): Klasside ajaveebid on muutunud osaks koolikultuurist ja on osa kooli ajaloost.
Möödik: kaks korda õppeaastas tehakse ülevaade klas-side ajaveebidest (...)

Heal lapsel on mitu nime: auto Padaorus ehk Hädaorus lumevangis. POSTIMEES.EE

Roberth Kulbin
11.b

Esimene kord on meel magusam

Talv on omanäoline aasta-aeg. Probleemid, mis muidu siinses kliimas niikuinii taevast alla saavad, tahavad taheneda ja kipuvad maas püsima. Kontreerime sahkadega: lükkame need mured kõrvale, et siis iga päev neist uimase näoga jälle ja jälle mööda sõita. Kõnniteedega on teisiti: masinatega koristamine hõrendab rahakotti, harva on vahendeid palgatööliseliseks puhastamiseks; juhtubki seesamune, et dünaamiline lumekiht tingib nullilähedase ajavõidu ka kõige intensiivsema kiirema liikumise ürituse korral. Aegamööda kattuvad need hunnikud mustja, teedelt üles pekstud kihiga, mis säilib isegi pärast lumesula, päikesetõusu ja lindude sädistamist. Sel ajal nühome meie paetolmust, mis veel mõnda aega õhku täidab, oma silmi puhtaks.

“Enne mõtle, siis ütle” on tänapäevani säilinud viisakusvorm, mainimaks

seda teisele, kes enesele pori näkku on pildunud. Ühestäärmusest teise muutu see ütle mata jätmise mülkjaks massiks. Minu vabadustele on esitatud kahjunõue. Määratult piiratud on Solarisse silkamine. Keelajate seisukoht on nõme, tahaks karjuda! Joon momendil teed. Kusagil värvib mõni mees oma huuli ja kellegi õrnem pool veedab aega oma bemmile uusi kumme alla vahetades. Vali eelnevatest tegevustest üks, mis ei ole ebatavaline.

Nüüd unusta see ja kujutle, et inimtegevus on looduslik ja kui degradeeriv, siis esmajoones omaenese südametunnistustele. Unustatu meenutamise aeg. Alusetu üldistamine, vooruslikult efektiivse üldistamise piiri peal kohmerdamine, tarvitseb vaid iseenda üle uhkust tõstatada; selle vilja otsa puud ei kasva, lollidelegi targana paistab vaid pisteliselt. Ometigi et tegeleme

sellega igapäevaselt, sest teatavasti on ebatavaline näha meest huuli värvimas (“iuuuuu kui rõve!”) või naise huvitegevuslikul eesmärgil velgedega mäsamas (“et kas ta nagu teab ka, mis vahe on rehvil ja kummil vä?”). Vähene eristab minu kuuma jooki solgiveest. Mida huvitavat võib leiduda maailmas sõltumata kajastusest...

Uuest aastast läheb kardetavasti mõnel hingelune tunduvalt raskemaks. Oma roll on selles loomulikult mängida eukromüntidel, ent karmim osa uusaastalubadustel. Kannatused ei teki ega kao ja samaviisi ka kerge südamega prokrastineerimine tähendab hiljem samavõrra enamat pettumist. Aitab jamast: kui olla viks ja viisakas, tuleb seda olla juba täna.

Esimene lumi on alati ootamatu, seda koheselt koristama ei jõuta. Linn

on tuisus ja lumesajus justkui vaikne; muidu märkamatud laterna-paarid manööverdavad nüüd hoole ja hingega, nohisevad keskendunult. Pretsedentne juhus tahab rohkem jõudu ja jaksu, kui hilisemad kordused. Imekspandamatult tõuseb liiklusõnnetuste arv. “Millel tuleks juba lumi?” te küsisite. Noh, saite siis! Andke kevadet, ojade sulinat, puhkust, seejärel suve ja päikest ja puhkust. Andke sooja maad, ma tahan pruuniks kärsata ja puhkust. Aga siis võite üles riputada soki, mõne päkapiku ja jõulukuuse, natuke puhkust. Ei ole vist ilus inimestelt küsida, kas neil on olnud intervjuud surmaga. Ühel ilusal päeval tekkis soov huvi pärast teha eksootiline intervjuu vikatimehega. On *second thought*, on veel esoteerilisemaid variante dialoogiks. Önnega ehk Börsimaakleritega?

Sander Udam
10.c

(Anti)EUROpaniköör

Euro kasutuselevõtuni on jäänud napilt paar nädalat, järelikult on tagumine aeg end kurssi viia eesolevate muutustega. Esialgu võib jääda mulje, et ainus asi, mis muutub, on see, et palgad ja hinnad lähevad 15,6466 korda väiksemaks. Eks ole valitsuski rõhutanud, et keegi euro tulekuga ei kaota. Eesti pered on nüüdseks varustatud uute

ja kollaste kalkulaatoritega, et aidata meie rahval kohaneda uute hindadega. Selles osas peab valitsusele tun-

nustust avaldama. Mina, kes ma olen uute tehniliste atribuutidega alatihti hädas ja ei mõista kuidas üks või teine asi töötab, suutsin eurokalkulaatori tööpõhimõttest aru saada tühistest sekunditega.

See selleks, aga millised saavad olema muutused meie igapäevaelus euro tulekuga? Kerget muret valmistab minus see, et väikseim paberraha saab olema 5-eurone, mis on üle 78 krooni. Seda on märksa rohkem kui minu tavapärase ost. See tähendab, et peaaegu kõik oma tulevased tehingud teen ma kas pangakaardiga või müntides. Samuti tähendab see seda, et

“...vaesuvad need isikud, kes ei viitsi või ei suuda tervislikel põhjustel maha langenud eurosente üles korjata.”

See-eest terendab ees helge tulevik rahakottide tootjatel. Mina isiklikult kavatsen küll tulevaks aastaks uue rahakoti saada (Hea jõulukingi-idee!).

Suur teema, mis üleval olnud juba päris pikka aega, on euro tulekuga kaasnev inflatsioon. Ettevõtted tõstavad euro saabudes massiliselt hindu. Inimesed aga ei arvesta sellega, et iga hind kujuneb välja pakumise-nõudluse vahetumise ning hindade tõstmine saab toimuda ainult olukorras, kus tarbimine kasvab. Valuuta vahetumine ise hindu ei kergita. Kui inflatsiooni all mõeldakse pigem valuuta nõrgenemisest tulenevat hindade tõusu, siis sellesse usun ma veelgi vähem. Eesti krooni on märgatavalt lihtsam nõrgendada kui eurot, mida kasutavad sajad miljonid inimesed maailma ühes jõukaimas piirkonnas. Kreeka, Iirimaa ja teiste PIIGGSi maade nõrkus on tekitanud ohumärke terve euroala tervise kohale. Samas moodustab Kreeka majandus kõigest 2% euroala riikide majandusest. Seega jääb mulle

mõistetamatuks paanika tekitamine.

Euro tuleku positiivseteks mõjudeks on kindlasti see, et Eesti majanduse usaldusväärsus maailmas tõuseb ja küllap odavnevad ka laenuintressid eestlastele ning suurenevad välisinvesteeringud Eestisse. Eesti liidetakse märksa tugevamalt Euroopa majandusega, ja, mis peamine, Eesti eraldub selgelt teisest endistest idabloki maadest ning liigub Euroopa poole. Euroga liitumine on oluline samm teel Euroopa Liidu provintsist majandustuumiku poole.

Muidugi ei pea välismaale minnes enam kroone ümber vahetama. Säästab aega ja raha!

Eesti on elanud üle 13 rahareformi, elame üle sellegi. Oleme teinud suuri ohverdusi, et hoida ka kitsal ajal oma eelarve tasakaalus ning nüüd on aeg noppida selle töö vilju. TERE, EURO!

Euro sümbol ning pnagatähed koos ELi lipu tähekestega ümber selle rõõmsalt lendlemas. ESTONIAONTHEMAP.COM

Kas oled krooni minekuks valmis?

1. Mitu korda on trükitud 1-ja 50-krooniseid?
 - a) 3
 - b) 2
 - c) 1
2. Milliseid pangatähti on trükitud viiel korral?
 - a) 10 krooni, 100 krooni, 500 krooni
 - b) 5 krooni, 10 krooni, 25 krooni
 - c) 25 krooni, 100 krooni, 500 krooni
3. Milline münt kõrvaldati käibelt 1. juunil 1998?
 - a) 5-kroonine
 - b) 5-sendine
 - c) hõbedane 1-kroonine
4. Millised mündid on vermitud Eesti Vabariigi juubeli puhul?
 - a) hõbedane 1-kroonine
 - b) 1-kroonine, 2 erinevat 5-kroonist
 - c) 1-kroonine, 5-kroonine
5. Kes kujundas 1928. aasta 10-kroonise pangatähe?
 - a) Günther Reindorff
 - b) Georg Vestenberg
 - c) Konrad Mägi

Kõigile armad Koidulad.

EESTI PANK

Vastused!

1. c)
2. a)
3. c)
4. b)
5. a)

5 õiget vastust: Mündi- vermija!

Sa oled olnud arvatavasti krooni (taas)sünni juures. Kuidas on sul õnnestunud ajas tagasilennata, me ei tea, aga soovitame sulle üht: ära oma ajamasinat kellelegi näita! Tõenäolisemalt oled sa siiski lihtne kroonifanatt, kes iga viimase kui sündmuse Eesti rahvusraha ajaloost on omale pähe tuupinud. Nüüd on aeg oma lojaalsust üles näidata, jättes kõik faktis euro kohta õppimata!

3 või 4 õiget vastust: Harju- keskmine.

Kõik on korras. Sinusuguseid on palju. Sa pole krooni koha pealt ehk kõige kirkam kriit karbis, kuid ega ka pikamaajooksja ujumises meister pole. Võid rahuliku südamega oma pisut puudulikke teadmisi kuulutada ja kui midagi mööda paned, siis pole sellest hullu, kuna ainult iga seitsmes inimene on sinust targem. Võid julgelt osana hallist massist euroaega astuda!

1 või 2 õiget. Tõmba kott pähe ja mine keldrisse!

Kuidas sa siamaani Eesti Vabariigis hakkama oled saanud? Oled sa üldse kunagi kroonile otsa vaadanud? Küsi endalt: millal on Eesti Vabariigi aastapäev? Nüüd mine oma ajalooõpetaja või mõne targema klassikaaslase juurde ja kontrolli oma vastuse õigsust. Vastasid õigesti? Sinu jaoks pole lootus veel kadunud. Vastasid valesti? Nüüd mine kiiresti Selverisse, osta paberikott, otsi mõni kelder, sisene, istu maha, tõmba paberikott pähe ning mõtle oma elu üle järele.

Täiskohaga

Elina Osi
10.c

Janely Rohumäe (12. b) väga tihti koolis ei kohta, kuid seda mitte sellepärast, et oleks vaja Solarises ringi hängida või kodus padjaga sõbrustada. Janely on vaatamata oma noorele eale vabatahtlik ning ta jagab oma muljeid teistegagi.

Kuidas leidsid oma tee vabatahtliku töö juurde?

Vabatahtliku töö juurde viisid mind mu sõbrad. Kaks aastat tagasi võtsin osa kolmepäevasest noorteseminarist ning peale seda hakkasin Lääne-Eestis ja Tallinnas korraldama ning ise osa võtma erinevatest noorteüritustest. Koolitustest lühifilmide tegemiseni.

Kas sul on üks kindel organisatsioon, mis kogu tegevust juhendab või toimub kõik erinevate organisatsioonide vahel?

Tegutsen hetkel kahel rindel. Olen nii Eesti Seksuaalintervise Liidu noorteprojektis "Light & Love" ,kui ka Eesti Erinoorsootöö Ühing noOR aktiivne vabatahtlik.

Millised olid sinu esimesed projektid ning millele need keskendusid?

Minu esimene rahvusvaheline noorte projekt oli Makedoonias. Peamised teemad millega tegeldi olid noorelt noorele õppemeetod, seksuaalsel teel levivad haigused ning soorollid. Ning nagu rahvusvahelistel projektidel ikka on suur rõhk erinevate kultuuride tundma õppimisel. Noored olid kokku tulnud 12 erinevast riigist. Endale olid kõige põnevamad just Balkanimaad ning Gruusia ja Armeenia.

Millistesse riikidesse on vabatahtliku töö sind viinud?

Siiani olen käinud koolitusel Makedoonias, noortevahetusel Rumeenias ning partnerlusseminaril Austrias.

Räägi veidike parimast mälestusest seoses projektidega, kus sa oled kaasa löönud?

Parimat mälestust on võimatu välja tuua, sest selliste projektidega on iga mälestus erakordse väärtusega ning elamus

Janely hakkas fotograafiaga tegelema 16-aastaselt. ERAKOGU

“Võimalusi midagi head ja suurt korda saata on alati olemas ning meie ise loome neid juurde.”

Janely kaasvabatahtlikega Makedoonias

vabatahtlik

omaette. Esimese asjani tuli mulle meelde aga seik Makedooniast, kus me pausi ajal sõime lõunat peegelsileda Ohridi järve ääres ning hiljem vesiratastega vee peal tiirutasime. Päike, muinasjutuline maastik ja suurepärase seltskond!

Palun kirjelda veidi kogu vabatahtliku töö olemust, millised on sinu ülesanded ning mida teilt oodatakse?

Vabatahtliku töö puhul annab igaüks täpselt nii suure panuse, kui ta ise seda soovib. Võimalusi midagi head ja suurt korda saata on alati olemas ning meie ise loome neid juurde. Töö hõlmab palju erinevaid valdkondi, seega olen valinud endale omad, mis mind köidavad. Peamine eesmärk on noorte ärgitamine olema ühiskonnas aktiivsed kodanikud. Kitsam valdkond on maapiirkondades elavate noorte silmaringi laiendamine seksuaalsuse teemadel.

M i s s u g u s e i d iseloomuomadusi on vabatahtlikul vaja?

Ettevõtlikkus ja loominguilisus aitavad alati kaasa. Huvi peab olema. Sellepärast see ju ongi vabatahtlik.

Milliseid kogemusi annab see edaspidiseks eluks?

Ooo...saadud kogemused on igati mitmekesised ja praktilised. Seda taotleb juba mitteformaalne õppemeetod, mille peamine loosung on "Learning by doing". Peab ise kogema projekti kulgu, sest iga projekt on omanäoline ja kordumatu.

Kuidas võiks noor, kes pole enne millegi sellisega kokku puutunud, leida endale sobiva projekti ning seal kaasa aidata?

Eestis on palju mittetulundusorganisatioone, mis ootavad noori vabatahtliku tööga tegelema nii Eestis kui ka välismaal. Suurimad rahvusvahelisi treeninguid, laagreid ja noortevahetusi korraldavad NGO noOR ning ESTYES.

Millega sa väljaspool kooli ja projekte tegeled?

Oma napi vaba aja pühendan ma loomulikult sõpradele ja fotograafiale.

Millised on õpetajate uusaastalubadused?

Regina Metsallik

11.c

Martin Saar: „Noorest peast sai neid lubadusi antud küll. Enam ei anna, kuna kolmekuningapäevaks on kõiki lubadusi niikuinii seitse korda rikutud. Üritan oma elu elada nii, et iga päev olen parem inimene.”

Toomas Reimann: „Loobun hirmsatest pahedest nagu suitsetamine ja e-kooli mittekorralik täitmine.”

Tiia Luuk: „Muutun rahulikumaks. Olen hoolivam. Hakkan targaks.”

Aita Ottson: „Mina ei anna lubadusi, aga soovin, et uuel aastal ei peaks gümnaasiumiõpilased enam järeltöid tegema.”

Andres Talts: „Panen rohkem kahtesid. Luban, et midagi ei muutu.”

Puhvetitädi Lia: „Mina tahan töötada. Lastele soovin head, tervist, indu ja et kõik läheks hästi.

Oleg Kravtšenko: „Uuel aastal võib õpilane ühe korra ühe sekundi vene keele tundi hiljaks jääda. Võib-olla hakkan õigelt poolt trepist üles käima.”

Mirja Särg on uue aasta eel lootusrikas.

RP

Mirja Särg: „Luban, et loen veel selle aasta sees läbi raamatu „Söö, palveta, armasta“. Häid mõtteid leiab ka „Väikesest printsi“. Suurtel võiks olla rohkem lusti ja lapsehakkust!”

Karin Kundla: „Minule sobib hästi vanasõna: kui midagi teed, tee hästi!”

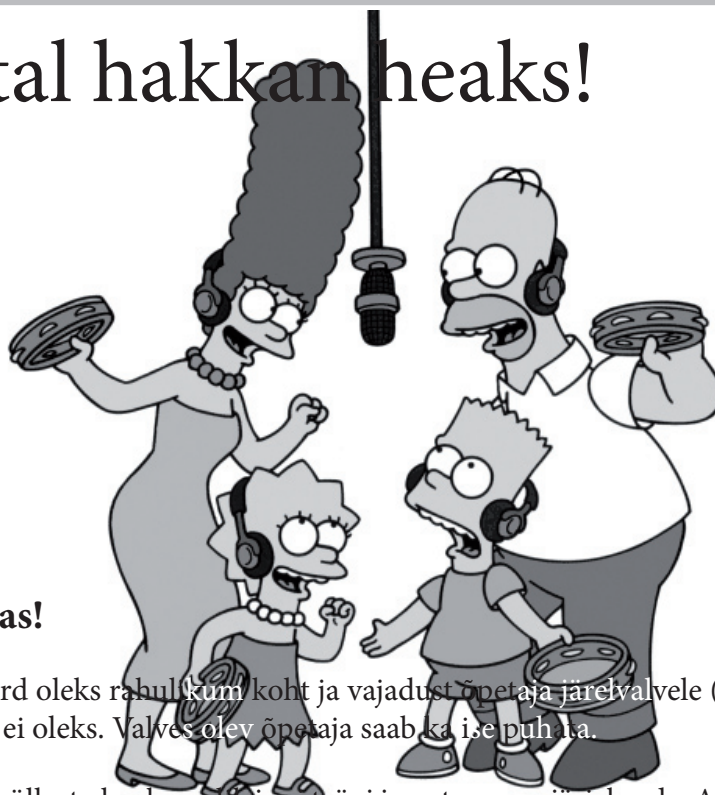
Raamatukogutädi Karin teeb kõike hästi!

RP

Uuel aastal hakkab heaks!

Kati Pino
vil!125

5 uusaastalubadust, mille iga reaalkas annab... ja põhjused, miks neist kinni ei peeta.

I Ma ei trügi sööklajärjekorras!

Miks see hea oleks? Sööklajärjekord oleks rahulikum koht ja vajadust õpetaja järelevalvele (Martin Saar saadab teid niikuinii rivi taha) ei oleks. Valves olev õpetaja saab ka ise puhata.

Miks see ei tööta? Võib mõelda ju küll, et olen korralik ja ei trügi ja ootan oma järjekorda. AGA järjekord on NIIIIII pikk ja kõht NIIIIII tühi ja järgmise tunni arvestustöö NIII raske. Just sellist mustrit järgides lendab uppi esimene uusaastalubadus.

II Ma täidan alati riietumisreegleid!

Miks see hea oleks? Kodukord oleks täidetud, Polma ei peaks hommikuti kaustikuga luurama trepi juures ja ütlema, et krae on puudu.

Miks see ei tööta? Hommikune uni on ju väga magus ja sobilike riiete valimiseks läheb aega. Viimase hetkeni magades aga ei saa alati enne kooli jõudmist kontrolli teha, et oleks krae, puuduksid suured logod ja rangluud oleksid kaetud.

III Ma edendan koolielu (sealhulgas kirjutan Reaali Poissi)!

Miks see hea oleks? Kooliraadio töötaks, koolielu oleks värvikas ja igal üritusel ei figureeriks samad näod.

Miks see ei tööta? Kui mõnigi seda lubadust peaks, ei täidaks minu sõnad Reaali Poisi lehekülgi.

IV Ma õpin laulma Reaalkooli hümni!

Miks see hea oleks? Oleksid tõeline reaalkas, teaksid kõiki Reaalkooliga seotud sümboleid.

Miks see ei toimi? Kas keegi üldse on kunagi laulund Reaalkooli hümni? Mis viisil see on? Mis sõnad sel on? Täpselt, mitte keegi ei tea. Saladus püsib.

V Ma õpin armastama uut e-kooli!

Miks see hea oleks? Ei oleks enam pidevat virinat, miks uus e-kool paha on, kõik oleksid rõõmsad ja maailma saabuks rahu.

Miks see ei tööta? Kiusatus seada endale kolme aasta kaugusesse aega eesmärk „Saan inimeseks“ või „Õpin kasutama oma aju ja realiseerima potentsiaali“ on liiga suur.

Priit Silm
12.a

14. Tallinna Pimedate Ööde filmifestival püstitas 65 700 külastusega publikurekordi, 770 seansist müüdi välja iga seitsmes. Praegu, kui kirjutan seda artiklit, on PÖFF-i lõpust möödunud täpselt üks nädal, seega on muljed seeditud ning võimalik teha väike tagasivaade. Alustuseks üks tähelepanek: nimelt PÖFF on minu meelest igati oma nime vääriline. Just novembrikuu lõpu poole võis hakata taju-ma päevade lühenemist, seda eriti kooliõpilasena, sest ega pimedas kooli tulles ning koju minnes looduslikku valgust ei näinud ja enam mõnda aega ei näegi. Lisaks kiskus ilm külmaks, nii et Arno ja Teele kombel koduteele asumise asemel oli eriti mõnus tuisu ja hangede vahelt hoopis hubasesse kinosali astuda, toimus ju valdav osa programmist meie koolist üle ristmiku asuvas kobarkinos. Seal oli samuti pime, aga vähemalt vaim sai valgustatud.

Siiski, impulsi najal PÖFF-ile minek teki-

tas probleeme. 688 filmi 86 riigist, neist 264 täispikad, linastusid 14 linnas, 26 kohas ja 38 kinossaalis. Jah, küsimus oli lihtne, vastus keeruline: mida minna vaatama? Olukord oli nagu tühja kõhu ja väikese rahakotiga supermarketisse minek, kus enne tuli vahekäikude vahel mitu tiiru teha, kui selgeks sai, milline ahvatlus see tugevaim oli. Pealegi võisid kõige huvitavamad linastused olla juba välja müüdnud. Minu lõppsaldoks jäi 9 filmi, seega minu näitel võib öelda, et (oletatavasti keskmisest aktiivsemal) kinosõbral jäi iga nähtud filmi kohta nägemata umbes kolmkümmend! Otsustamine missugune, aga eks ikka mõnda nime olin ka eelnevalt kuulnud ning samuti PÖFF-i kodulehelt sai üpriski mugavalt filmidega tutvuda. Igatahes esimesel öhtul nähtud dokumentaalfilmide paar ei valmistanud pettumust. Nii rabava visuaalsuse ning minimaalse narratiiviga loodusdokumentaali „Oceans“ kui ka vahetu pilguheit Portlandi müramuusikasse

filmis „**People Who Do Noise**“ olid omal moel lummavad.

Samas ei läinud kõik valikud täppi, näiteks järgmisel päeval PÖFF-i avamisöhtu eel nähtud keskpärane Hong Kongi peredraama jäigi täiesti öhtuse maiuspala varju, milleks oli verivärske soome film „**Rare Exports: A Christmas Tale**“ või eestikeelselt „Kaotatud kaup ehk jaht jõuluvanadele“. Festivali avafilmina ei petnud ta publikuga täitunud Nokia kontserdimaja ootusi, nii idee kui ka teostus olid suurepärased. Musta huumoriga action-filmide paroodia leiab aset Lapimaal, kus tegevuse keskmes on jõuluvana ise, aga mitte selline nagu Coca-Cola reklaamides, vaid hoopis kurjem. Kui võimalus avaneb, siis siiralt soovitan seda filmi vaadata (või vaadake samade tegijate poolt tehtud „Rare Exports“ lühifilme YouTube'is).

Avamisöhtu tsere-moonia ei möödunud ilma viperusteta, kuid sellesse ei suhtunud hal-

vasti. Näiteks kui kätte oli jõudnud kauaoodatud esilinastus, ei õnnestunud algul pilti ekraanile saada ning mõnda aega mängis heli omaette. Ootusärevuses publik suhtus sellesse muhedalt ning oli kannatlik. Sedasorti juhtumised käivad tegelikult PÖFF-iga kaasas ning annavad sellele isegi oma võlu. Kuna rohkem kui kolmesajast festivaliga tegelevast inimesest 240 olid vabatahtlikud, siis oligi ju üldjuhul tegu asjaarmastajate, mitte professionaalidega. Nii et kui teenindajal ei õnnestunud kuidagi piletilt triipkoodi sisse lugeda, lavastaja jättis seansile tulemata või linastus oli viimasel hetkel Kosmosest kobarkinno ümber planeeritud, ei olnud sellest midagi. Entusiastlik õhkkond summutas ebamugavused.

Tulen tagasi filmide juurde. Briti „**Never Let Me Go**“ ja USA „**Winter's Bone**“ olid kumbki oskuslikult tehtud vaiksed ja sünged draamad. Häid osatäitmisi oli mõlemas, kuid „Winter's Bone“ oli siiski

hunt tänavuselt PÖFFi reklaamplakatilt. KINO.EE

neist kahest mõjuvam ja parem film. Vahepeal nägin veel Taiwanis tehtud teost „Yuan Tuan“ („Omaette üheskoos“). Võib öelda, et film oli *less is more* lähenemisega: muusika ja efektid puudusid, üldjuhul kaamera lihtsalt istus toanurgas ning jälgis pikkade võtetega tegelaste vahel toimuvat. Täpselt selline film, mida tavaliselt kinos ei näe. Eks just see ongi PÖFF-i väärtus, sest olgem ausad, kuigi kinopileti hind Eestis on praegu õnneks kõigi aegade madalamal tasemel, on seda sama kahjuks ka Hollywoodi toodang. Valemite järgi tehtud *action*-filmide, romantiliste komöödiade või lasteanimatsioonide vahelt tuleb vahel tikutulega vaadatavat filmi otsida. Liiga teen praegu igati sümpaatsetele Artisele, Sõprusele ja Katusekinole, kuid probleem on ikkagi olemas.

Kes arvet on pidanud, see teab, et mul on kaks filmi on veel mainimata. „Exit Through the Gift Shop“ oli minu jaoks üks oodatuid filme. See oli omapärane dokumentaalfilm tänavakunstist, mille kohta ma rohkem ei ütlekski, sest seda põnevam on teil seda vaadata. Soovitan kindlasti - kirjeldus kõlab igapäevaselt, aga see film oli kõike muud. Minu viimane PÖFFil

nähtud film oli Veiko Õunpuu „Püha Tõnu kiusamine“. Linateos, mis on pärvinud välismaa filmifestivalidelt mitmeid auhindu ning viis ka PÖFF-ilt koju Parima Balti filmi auhinna. Minu arvates on „Püha Tõnu kiusamine“ üpris *davidlynchilik* selles mõttes, et kui filmi vaadates mõttega kaasas ei ole, läheb palju sümboolikat kaduma ning asi tundub lihtsalt absurdina. Tundus, et saalis oli ka palju neid, kes olid filmi moe pärast vaatama tulnud (umbes nagu mõned teatris käivad). Paljuks ei peetud ka mõnes kohas lihtsalt naermist, kui kõik liiga ulmeline tundus. Mis seal ikka - olen kindel, et ka mul jäi palju tajumata. Selleks tuleb teda arvatavasti millalgi teist korda vaadata, visuaalne pool ise oli muidugi eesti filmi kohta uskumatul tasemel.

Selline oli siis minu PÖFF-i elamus. Nagu enne mainitud, jäi väga palju filme nägemata, neist osa on plaanis kindlasti veel varem või hiljem ära näha (nt. „127 Hours“, „L'illusionniste“, „Beautiful“, „Somewhere“, „Bal“).

2011.aastal ootab PÖFF filmisõpru kinno 17. novembrist 4. detsembrini.

10 jõulufilmi, mida vaheaja jooksul vaadata!

Peatoimetus

1. "Üksinda kodus" ("Home alone")- Chris Columbuse padukomöödiat Kevin McAllisterist on näinud arvatavasti nii imik kui ka vanatudi, kuid meil ei saa sellest filmist ning selle järgedest ikka veel küllalt. Osi on ju tervelt NELI, nii et vähemalt jõulupühade aeg on sisustatud (vihje: TV3 näitab!)

2. "Muppetite jõululugu" (The Muppet Christmas Carol) Armastatud Muppetid jutustavad oma versiooni Charles Dickensi klassikalisest jõululoost, kus kibestunud vanamees püüab jõuluõhtul lunastust leida. Ot-sime meiegi lunastust Muppetite armsate häälte toel.

3. "Visa hing" ("Die hard")
– mingi ime läbi on see *action*film muutunud omaette jõuluklassikaks. New Yorgi võmm John McClane läheb jõululaupäeval Los Angelesse, et taas perega ühineda, kuid peab päästma abikaasa kontorikone saksa terroristide käest. Jõululik, kas pole!?

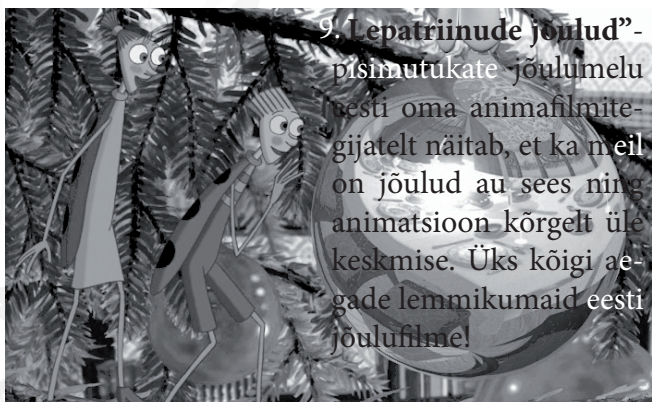
4. "Kuidas Grinch jõulud varastas?" ("How the Grinch Stole Christmas")- Jim Carrey oma üliarmsas rohelises Grinchi kostüümis, natuke head huumorit ning naljakalt naiivsed Kesselinna elanikud panevad ju jõuludesse uskuma! Loodame ainult, et meie kingid alles jääksid..

5. "Armastus on see" („Love actually“- Armastus toob kaasa naeru ja pisaraid, õnnelike ja kurbi hetki, eriti jõuluajal. Romantikutele jõuluaja kohustuslik doos!

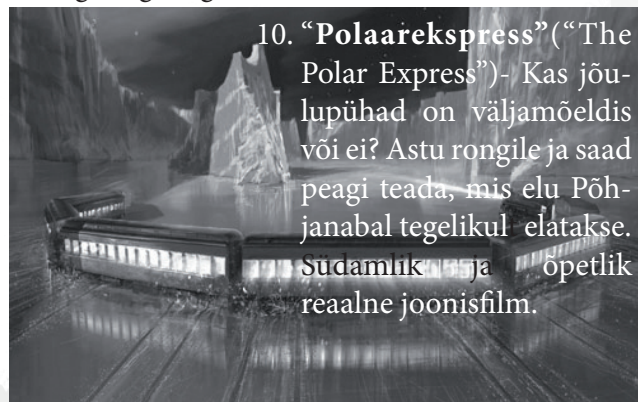
6. "Päkapikk" (Elf)- Buddy poeb salaja jõuluvana kingikotti ja satub niimoodi Jõulumaale... Lahti läheb üks paras möll ja seebiooper- vorstikeste särisemisootuse kõrvale parim pala!

7. "Tiliseb-tiliseb" ("Jingle all the way")- Kes meist ei tahaks teha oma lähedastele kõige ihaldatumat kingitust? Mis juhtub aga siis, kui soovitud mänguasja enam ei ole? Hakka ise mänguasjaks! Arnold Schwarzenegger jõu ja ilunumbrite osas.

8. "Jõuluvana" (The Santa Claus)- Mis saab jõuludest siis, kui jõuluvana kukub katuselt alla? Võtke kampa Tim Allen ning lennake Rudolphi Põhjanabale ning päästke jõulud! Kuigi ka see on paljude järgedega film, soovitame siiski kindlameelselt ära vaadata esimene, kuidas kogu lugu alguse sai..

9. "Lepatriinude jõulud"- Põlmutukate jõulumelu ühesti oma animafilmitegijatel näitab, et ka meil on jõulud au sees ning animatsioon kõrgelt üle keskmise. Üks kõigi aegade lemmikumaid eesti jõulufilme!

10. "Polaarekspress" ("The Polar Express")- Kas jõulupühad on väljamõeldis või ei? Astu rongile ja saad peagi teada, mis elu Põhjanabal tegelikul elatakse. Südamlik ja õpetlik reaalne joonisfilm.

Jõulud eelkoolilaste pilgu läbi

Merili Luuk
Merlin Liis
12.c

Väikesed päkapikud. Taga vasakult: Karmen, Georg, Mihkel ja Erik. Ees: Johann.

Kas teil päkapikud käivad? „JAA!”
Mida nad teile toovad? „Kommi!”
Jõulud on jätkuvalt imearmsad ja head.
Kohtusime Reaalkooli eelkooli õpilastega, et arutleda nendega jõulude teemadel.

Millal teil jõuluvana käib ning milline ta välja näeb?

Karmen: „Minul käib jõuluvana õhtul, eelmisel aastal olime nana (vanaema-toim.) juures ning siis ta tõi kingid kuuse alla ja ma sain sookollibeebi, patareidega.”

Erik: „Me sõidame jõuludel tavaliselt vanaema juurde ning kogu pere on koos. Jõuluvana meil ei käi, päkapikud toovad kingid kuuse alla. Sööme päris palju. „

Mihkel: „Meil on nii, et 24nda õhtul toome kuuse tuppa ja siis hakkame ehtima ning siis teeme piparkooke ka. Sel aastal on meil plaan minna kirikusse ka, Mihkli kirikusse (ise muigab) Jõuluvana tuleb ka alati õhtul kohale.”

Georg: „Me käime ka kirikus ja surnuaias. Õhtul oleme kodus ja tuleb jõuluvana. Piparkooke teeme ka!”

Karmen: „Mina tegin piparkooke äsja. Emmega. Issi tahtis ka aidata.”

Johann: „Ma tegin piparkoogimaja ja see ei läinudki katki!”

Järgneb arutelu, kellele, miks ja kuidas, erinevad piparkoogid maitsevad..

Kuidas teie arvates jõuluvana üldse Eestisse saab, kui lund nii palju on?

Karmen: „Laevaga!”

Georg: „Kiirlaevaga!”

Karmen: „Äkää, jõuluvana sõidab ikka saaniga ja põtradega ja kelguga on kingid kaasas ja..

Georg: „Jõuluvanal on lendavad põdrad.

Johann: „Ei, jõuluvanal on lendav auto JA lendavad põdrad. Ja tal on tegelikult väike kere ja väikesed kõrvad. Filmis ju näitas, et ta võib end kokku tõmmata ja end korstnast vabalt alla lasta.”

Georg: „Jõuluvana tuleb korstnast sisse, päkapikud võtavad ta vastu.”

Johann: „Ta natuke väntsutab ennast ja pressib end kokku! Korstnas on tegelikult trepp ju! Astub alla sealt ja mahubki ära.”

Kust te seda kõike teate?

Mihkel: „Filmidest ja PSP-st oleme näinud. Jõuluvanafilmist.”

Mis on kõige parem jõulufilm üldse?

Karmen: „Väikesed lumeinglid!”

Erik: „Jääaeg 1.”

Mihkel ja Georg: „Üksinda kodus!”

Georg: „Jaa ikkagi see PSP, kus saab mängida, et jõuluvana peab korstnast sisse saama ning sa ei tohi elusid kaotada.”

Õpetajate tsitaate

Õpilane: „Õpetaja, kas te olete ka mõnikord tsuklis olnud?”

Martin Saar: „Jah, see oli siis, kui ma iluvõimlemas käisin.”

Õpilane: „Jesus”

Martin Saar: „Ei, seda pole kunagi võimalik asendusrühmana kirjutada.”

Villu Raja: „Ükski tark inimene koolis ei tööta.”

Piret Järvela: „No data receive”

Õpilane: „Kas spikerda võib?”

Rain Vellerind: „Ja.. Ja töö tuleb „Harry Potteri” peale.”

Õpilane: „Et me nagu arutame lendluudpalli mängijate kiirust või!? Sobib!”

Õpilased: „Aga meil on viimane tund!”

Rain Vellerind: „Ei ole.”

Õpilased: „On küll!”

Vellerind: „Jäate pärast tunde, siis on eelviimane.”

JÕULUSUDOKU!

				1				2
1				3	8			
5	9	2						
		6					1	
2			9		6			8
	3					4		
						3	6	5
				4	5			1
7				2				

Tuleta meelde!

Läbi lume sõidab saanike,

∴ lööb tilla-talla üliarmsasti. ∴:

Kena jõuluehte saanud iga

∴: Seda ilu kõrgelt mõnus jõulukuu. ∴:

Sõida ruttu,, koju kirikust,

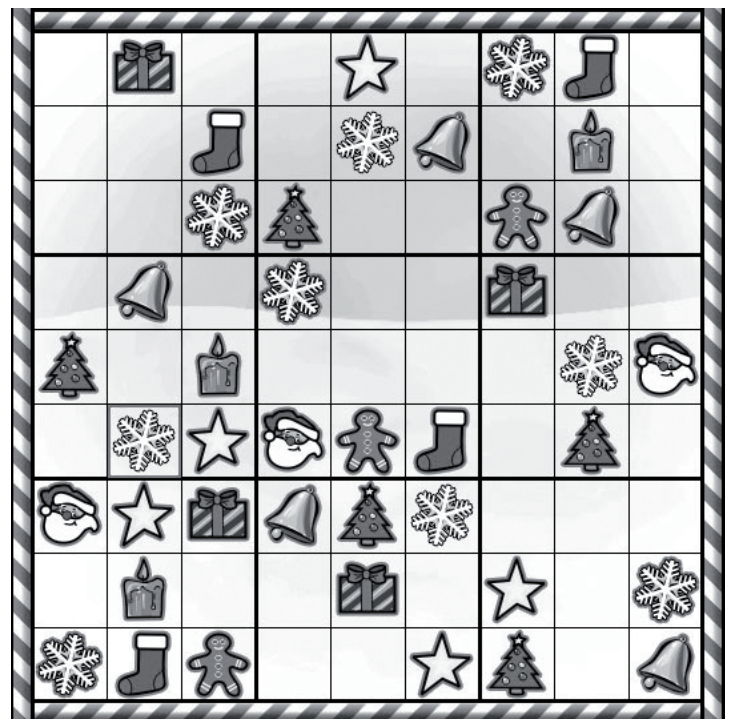
∴: läbi luha, üle kingu, männikust. ∴:

Kodus pannil särisevad ju,

∴: kodus ootvad, ootab jõulupuu. ∴:

Läbi lume sahiseva sõidab.....,

∴: aisakell lööb üliarmsasti. ∴:

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 4 (91) detsember 2010

peatoimetus
küljendus
toimetus

Kuldar Rosenberg 11b, Mari Kraav 11c, Merili Luuk 12c
Mari Kraav 11c
Elina Osi 10c, Märt Belkin 10c, Sander Udam 10c, Roberth Kulbin 11b,
Regina Metsallik 11c, Merlin liis 12c, Siim Ghert Preiman 12c

toim. nõuandja
fotograaf
aitäh

Piret Järvela
Kuldar Rosenberg 11b
Annagrete Braun 7a, Priit Silm 12a, Kert Pütsepp 12a, Kati Pino
vil!125

**Rahulikke pühi
ning
kohtumiseni uuel aastal!**

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

rp@real.edu.ee